

[Helge Sander]

der gerne vil modtage signalerne fra satellitterne ved egen parabol, synes jeg, det er meget væsentligt, at hr. Poulsgaard peger på, hvilke restriktioner det er.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Der kunne peges på flere. Der skal tilladelse til. Jeg vil da foreslå hr. Helge Sander at tage en tur op til Ålborg og snakke med den antenneforening, der ikke kan få lov. Der kommer flere op efter mig, og så får vi nok det her afklaret.

Men der ligger altså ikke frihed i det, ikke det, vi forstår ved frihed, som der burde være på det område. Det tror jeg skulle være klart for enhver.

(Kort bemærkning).

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg synes såmænd, at hr. Helge Sander gjorde det meget klart. Men jeg må spørge hr. Poulsgaard: hr. Poulsgaard siger, at man kan pege på mange. Vil hr. Poulsgaard her og nu pege på nogle restriktioner, eller kan hr. Poulsgaard alligevel ikke?

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

For ikke at forlænge det, så skal vi måske ikke bede hr. Poulsgaard om at komme herop igen, for jeg tror, at hr. Poulsgaard får svært ved at pege på noget. Jeg vil kun sige, at Ålborgsituationen er fra før dette forlig blev indgået. Så derfor er det et dårligt eksempel, hr. Poulsgaard.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti hilser med tilfredshed, at de forhandlinger, der har stået på et stykke tid, endte med et godt resultat. Kristeligt Folkeparti mente, at det i længden ville være uholdbart med den situation, vi var inde i, og som hr. Poulsgaard jo sigtede til før. Med dette lovforslag får man frihed til at vælge imellem, hvad man vil, og så er det op til telefonselskaberne igennem hybridnettet at konkurrere på kvalitet og på den måde være med til at sælge produktet.

Kristeligt Folkeparti er helt klart af den mening, at skulle det tvinges igennem, at man skulle have én bestemt løsning, så ville

det simpelt hen skabe så megen utilfredshed alene ved det, at man ikke kunne få lov til selv at vælge. Nu vil det så vise sig, hvor mange der i realiteten ville tage det. Også det, at parablerne blev så billige, spiller ind.

Og så det andet spørgsmål, beskyttelse af mindretallet. Det er meget vigtigt, at det er kommet ind, og det er også vigtigt, at det bliver fulgt op, sådan at man sikrer brugerne en medindflydelse.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg synes jo nok, at frihedsglæden er blevet lidt vel stor heroppe blandt de partier, der hidtil har støttet hybridnettet så meget, som de gjorde.

Fru Inger Stilling Pedersen står heroppe og siger, at Kristeligt Folkeparti er helt enig i, at hvis man skulle tvinge folk til at tilslutte sig hybridnettet, ville det være meget dårligt, og det ville Kristeligt Folkeparti aldrig kunne tilslutte sig. Altså, det hænger jo ikke sammen, for her op til jul syntes man jo faktisk, at folk skulle tvinges til at tilslutte sig hybridnettet dér, hvor det var planlagt at det skulle komme. Det samme gælder jo hr. Helge Sander's store lovprisning af den store frihed.

Det kan godt være, at hr. Helge Sander altid er gået ind for den, og jeg ved også godt, hr. Helge Sander af en fejltagelse engang heroppefra kom til at sige, han gik ind for den, men jeg ved også, at hr. Helge Sander fik at vide, at det nu ikke rigtig passede sig i disse forligstider at sige det.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Ja, den korte bemærkning skal også blive meget kort.

Vi ved jo, at hybridnetaftalen var et forlig mellem forskellige partier, som man mere eller mindre varmt var gået ind for, og det er klart, at man må bøje sig for det forlig, man nu kommer frem til, og sige: så er det det bedste, man kan opnå nu.

Men derfor kan man godt have den mening, at det er langt det klogeste ikke at tvinge noget igennem på denne måde, og det kunne altså lykkes, og man kunne overbevise hinanden om, at dette var det rigtige og den eneste vej frem, fordi man ville få så megen